

Kaikille tilaa riittää

Sairastuin 6-vuotiaana nivelreumaan. Kova paikka pienelle pojalle, koko perheelle. Sairauden myötä koin ensi kertaa elämässä voimakkaita ulkopuolisuuden kokemuksia: en enää kuulunutkaan samalla tavalla joukkoon. Jääkiekkopelejä katsottiin kentän laidalta. Koulusta oltiin kuukausia poissa. Kipeät sanat viilsivät. Itku kurkussa tunteen muistan vieläkin. Paha olo tarvitsi purkautumiskeinon. Kiusatusta tuli kiusaaja. Sekin kaduttaa, ilkeys, jota lähipiirille ja koulutovereille osoitti.

Myöhemmin näitä kokemuksia on peilannut eri tavalla. On helppo ymmärtää heitä, jotka joutuvat taistelemaan saman asian kanssa, vielä moninkertaisesti vakavammin. Asia on tullut sydämelleni. Pyrin kristittynä rakentamaan maailmaa, jossa ulkopuolisuuden kokemukseen tarjotaan vahvaa lääkettä, armon ja hyväksynnän rohtoa.

Pahaa ei voiteta pahalla. Se voitetaan hyvällä. Jokainen on hyväksyttävä niine ominaisuuksineen ja elämäntilanteineen, jota hänelle on annettu. Kristillinen sanoma on yksiselitteinen: *Kaikille tilaa riittää, kaikille paikkoja on. Jumalan kämmenellä ei kukaan ole turvaton. Jumala meitä kutsuu nyt suojaan turvaisaan. Jumala meitä kutsuu ja kantaa voimallaan* (Virsi 499).

Jumala tarjoaa suojaa. Teemmekö me samoin? Pitäisikö meidän olla se suoja, jota Jumala käyttää kylmässä maailmassa?

Aikuisten pitää ymmärtää, ettei omaa pahaa oloansa saa purkaa toisiin. On suotavaa peilata omia asenteitaan ja kysellä sitä, mistä ne juontavat juurensa. Jumalan rakkaus karkottaa pelon ja ulkopuolisuuden, joka synnyttää vihaa: *Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä. Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt. Tämän käskyn me olemmekin häneltä saaneet: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.* (1. Joh. 4:19-21).

Olemme muukalaisia maan päällä (Hepr. 11:13). Mutta samalla evankeliumi kertoo toisesta todellisuudesta, joka Kristuksessa on murtautunut esille.

Jumalan perheväessä tarjotaan sijaa kaikille luoduille: *Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät.* (Ef. 2:19).

-Panu Partanen